

BÁCSKAI HIRLAP

POLITIKAI LAP

Előfizetési árak:

Egy évre 6 ft — kr.
Fél évre 3 ft — kr.
Negyed évre 1 ft 50 kr.

Egyes szám ára 4 kr.
Hétfői szám 2 kr.

Felelős szerkesztő:

Dr. CSILLAG KÁROLY.

Főmunkatárs:

Dr. WEISZ JENŐ.

Szerkesztőség:

Dr. Csillag Károly ügyvédi irodája, Kasinczyutca.
Telefon szám 119.

Kiadóhivatal:

Kassuth-utca, Vojnich palotában
Telefon szám 42.
Nyílter soronkint 20 krajczár.

Megjelen minden hétfőn délelben, szerdán, pénteken és vasárnap reggel.

A Baja-báttaszéki hid halála.

Ha valakit, aki pénzt kér kölcsön el akarunk küldeni olyan rövidesen és biztosra akarjuk venni, hogy sokáig nem fog alkalmatlankodni — annak legjobb ha egyszerűen azt mondjuk: nincs pénz!

Ezt a tanácsot nem mi adtuk a kereskedelmi miniszternek amikor most hozzáfordultak, hogy 30 évi kéregetés után végre adja meg nekünk a baja-báttaszéki hidat.

Igenis 30 évig kértük a kormánytól ezt a hidat. Húzták, halogatták, pezsgős asztaloknál is fogadták a deputációk tagjait, kitüntették őket előzékenységgel és minden újabb képviselő választás alkalmával hallottuk a dicsérően hangzó programbeszédék baja-báttaszéki hid frázisait, — úgy hogy Baján már az iskolás gyerekek is kívülről tudják azt, hogy a „főtörkvésem oda fog irányulni, hogy a közlekedésünket oly közelről érdeklő — baja-báttaszéki hid kiépítessek.“

Végre is tegnap előtt a t. Házban meg kellett adni a mostani keresk. miniszternek a végleges választ, hogy ad-e hidat vagy nem.

Röviden ráduplázott a 30 éves kérdésre és hazaküldött bennönket azzal, hogy „nincs pénz.“

A kereskedelmi ministert tehát nem tudtuk megfogni hitelezőnek — mert olyan argumentumot mondott, hogy aztán szép csöndesen be kell vonunk a vitorláinkat — mert a hol nincs ott ne keress.

Ime itt van beszédének az a vonatkozó része, a mely egyelőre (talán újabb 30 évre) a baja-báttaszéki hid halálát jelenti:

De ne méltóztassék azt venni, hogy itt csak arról van szó, hogy például Baján egy hidat kell építeni. Eunek konzekvenciái vannak. Először azt a két helyi vasutat, a szabadka-bajait, valamint báttaszék-zákányit át kell alakítani és egyuttal a tovább eső pályákon megfelelő munkálatokat tenni.

Ez pedig nem jelentéktelen összegbe kerül.

Én tehát oda konkludálok, hogy először engem a hid létesítése tekintetében nem vezet a félelem, vagy aggodalom a nemzetközi, vagy az országos forgalmi politika szempontjából, és másodsor, hogy épen ezért elismerem a helyi érdekeltségnek jogosult kívánságát. Engem tehát a dolog tanulmányozásában nem fog akadályozni semmiféle, sem országos, sem mellékterületet, mert ez a kívánság meggyőződésem szerint teljesen jogosult; csak egyetlen egy körülmény akadályoz és ez a pénz. Ha e tekintetben rendelkezésemre nem fogok pénzt kapni, nem leszek abban a helyzetben, hogy valamit tehessek. Továbbá ki kell emelnem egész lojálisan, hogy a sorrend tekintetében ez előtt vannak feladatok a vasutépítés terén, a melyeket már részben a törvény világosan reám szab. Ott vannak például a székely vasut és ennek a kiágazásai, másodsor némely összeköttetések, például a surányi és az érsekújvár-komáromi, a melyeket nem téveszthetek szem elől. Méltóztassék tehát nyilatkozatomat úgy felfogni, hogy igenis ezt elő kell készíteni, egyuttal azonban a sorrendet, valamint a fedezet kérdését is szemügyre kell venni. És épen azért, mert így áll a dolog, kérem a t. házat, méltóztassék a kérvényi bizottság javaslatát egyszerűen elfogadni.

Jogunkban áll tehát az ügynek ilyen statariális elintézése felett elmélkedni.

Csak hogy ennél még többet is mondott a miniszter. Annyira őszinte volt a mi rovásunkra, hogy azt is kimondta, ha volna is pénzem akkor se adnék, mert akkor is másra kellene előbb ez a pénz.

Tehát még a reménységet is elvette.

Megírhatjuk tehát bátrán a következőkben a Baja-báttaszéki hid nekrológiát:

»A m. kir. keresk. miniszter fájdalomtelt szívvvel jelenti

a Baja-báttaszéki hidnak

a t. Házban f. évi október 9-én történt gyászos elhunytát. Az elhunyt születése előtt 30 évig élt a közvéleményben, a bajaiak, a szabadkaiak, a báttaszékiek reménységében, és hosszú kinos halálát *csakis a pénzhiány* okozta. A korán elhunyt biztató reménysugara volt a mandátumot nyújtó választó közönségnek, élénk részt vett a képviselői programbeszédekben.

Az elhunytat gyászolják Bács Bodrogh megye nagy közönsége, Baranya vármegye, az összes szomszédos községek és Pichler Gyózó.

Nyugodjék békében!

A koszorúk megváltására beérkezendő összegek a 300 év múlva felépítendő baja-báttaszéki hidra fordíttatnak.

Különfélék.

— Fői-pánunk — ujvidéki főispán. Schmausz Endre Szabadka és Baja városok főispánja ujvidéki főispánná is lett kinevezve. Minden esetre örvendünk annak, hogy a magyar kormány újabb bizalmával tüntette ki főispánunkat. Bzony Szabadka különösen a mostani viszonyok között is éppen elég teendőt ad ennek az állásnak. Megvagyunk nyugodva az iránt, hogy ez az újabb kinevezés, amely szintén a nagy munkák sorozatát sorolja amugy is nagy mértékben igénybe vett teendői közé nem fog városunk hátrányára szolgálni.

— Áthelyezés a honvédségnél. A szabadkai 6-ik honvédszalagvezetőnél a következő áthelyezések történtek: Hallósy Ödön hadnagy Szabadkáról Gyulára, Mo'nár Lajos főhadnagy Lugosról Szabadkára, Csicseri Orosz Árpád főhadnagy Kecskemétről Zomborba.

Dr. Ringhoffer Lajos kinevezése. Kir. törvényszékünk ügyészét: dr. Ringhoffer Lajost, amint értesülünk, ujvidéki törvényszéki elnökké nevezték ki dr. Devich László helyébe. Amilyen öröm ez a szabadkaiakra, hogy Ringhoffert előléptették, éppannyira sajnálja nemcsak az egész jogkereső közönség, de Szabadka városának társadalma is, hogy ez a jelesen szakképzett, fáradhatatlan munkásságu és minden körülmények között igaz

ságos közhivatalnok megváltik ettől az állástól, amelyet a legnagyobb lelkiismeretességgel betöltött. Amellett, hogy az ügyészségnél a legszigorubb feyelmet fentartotta, hogy ugrszólóván mint ügyészséggé tette a szabadkai ügyészi hivatalt, hivatalnoktársai és alárendeltjei előtt a legnépszerűbb ember tudott maradni. Olyan rend, olyan pontosság és kifogástalan ügymenet, mint a milyent ő az ügyészségnél megteremtett, alig található bárhol az országban. Igaz, hogy ebben nagy támogatására szolgáltak itt működő ügyésztársai, de érdemeit szívesen jegyezzük fel ez alkalommal, amikor közeli távozását kell bejelenteniünk!

Baja város közgyűlése. Baja város képviselő testülete tegnapi délelőtti közgyűlést tartott, Főispánunk Schmausz Endre már vasárnap ott volt Baján és elnökölt a közigazgatási bizottság ülésén. A közgyűlés legfontosabb tárgya a városi székházról szóló költségvetés miniszteri jóváhagyás volt. A miniszteriumnak a 91000 fortra terjedő összes költségvetéseket minden észrevétel nélkül jóváhagyták. A polgármester jelentésből különösen kitűnt a miniszteriumnak dicsőítő nyilatkozata, a mely elismeréssel adózik ugy Baja város polgármesterének, valamint az ottani rendőrségnek azon kiváló buzgalomért a melylyel az árviz eleni övrendszabályok gyors keresztülvitelét kifejtették. A közgyűlés örömmel vette tudomásul Deutsch cégnek ajánlatát a Baja város területén létesítendő gőzvasutak előmunkálata tárgyában. A közoktatási miniszterium az állam tulajdonát képező tanítóképezde helyét elcseréltette a város tulajdonát képező a nagy vásártér területén levő telekkel, amely két oldallal nagyobb területű. A városi tanács jelentéséből kitűnt, hogy az első artézi kut munkálatai befejeztettek. Ez a kut mintegy 6000 forintba került s naponta 340 hektoliter viznél többet ad. Most már a második kut furatáshoz is hozzáfognak. Egyik legfontosabb mozzanata volt a közgyűlésnek a városi évi költségvetés feletti észrevételek, amelyekből kitűnt, hogy a költségvetés Schmausz Endre főispánsága alatt már 4%-al megjavult. Ennyi pótdávál fizetnek már kevesebbet a bajaiak.

Eljegyzés. Ifj. Klein B. Bernát helybeli kereskedő eljegyezte Lütman Sárka kisasszonyt Kalocsárról

Drága pénz. Az osztrák magyar banknál eszközölt kamatláb emelés súlyosan nehezíti úgy a fővárosi, mint a vidéki bankok helyzetét. Sem a fővárosi sem a vidéki bankok újabb kölcsönt nem adnak s ennek káros voltát a kereskedő világ már néhány nap óta nagyon megérzi. A fővárosi bankok váltóit nem értékesíthetik a fővárosban, a vidéken próbálják. Tegnapi egyik legjobb hírek örövendő malom egyik pénzügyvezetőnknek akarta váltóit értékesíteni, de itt sem kaphatott pénzt. A nagyobb bankok a kisebb vidéki pénzi tézeteknél vagy felmondják a hitelt, vagy pedig emelik a kamatlábat. Hogy minő káros következményei lesznek ennek azt nem sokára tapasztalni fogjuk. ha csak úgy nem lesz mint a „Nei-Freie Presse” tegnapi száma mondja, hogy a pénzüke január elsején meg fog szűnni, mert akkor a két kormány 30 millió forintnyi aranyat deponál az Osztrák-Magyar Banknál s attól a naptól fogva jogosítva lesz arra, hogy 45 millió forintnyi több adómentes papírpénzt adjon ki. Lesz pénz tehát bőven.

A polgármester sajtópöre. Már feledésbe is ment az a sajtópör, amit Mamuzsics Lázár polgármester Lévay Simon ellen mint-

egy 3 és fél év előtt indított azért, mert az adókövetési dolgokban valami visszaélést tapasztalt és e miatt Lévay mint a „Szabadkai Hírlap” akkori szerkesztője kiméltlenül lerántotta a polgármestert. A polgármester a sajtópört annak idején szüneteltette. Most, hogy újabb és újabb hírlapi támadásokkal inlétek egyes lapok a polgármester ellen, ezen támadásokra sajtóperekkel felet, hogy egész légiója van már megindítva a sajtópereknek a szegedi esküdszék előtt. Amde a miniszteri utasítás értelmében ezen újabb sajtóperek nem tárgyalhatók addig míg ez a régi szünetelő per elintézve nincsen. Ezt tehát újra fel kellett vétetni és ebben az ügyben már ki is van tűzve a végtárgyalás november 6-ikára. Erre a tárgyalásra most készítették a tanuknak az idéző végzést, mintegy 60 taon van beidézve részint szabadkai részint vidéki. A tárgyalás eredményét nagy érdeklődéssel várják a szabadkaiak.

Szüret a pinczében. Egy helybeli bortermelőnél furcsa módon szüretellek tegnapi délután. Mikor ugyanis a már lezárt mustot a hordóiban jól elhelyezte és már az utolsó hordót is legurította, — egyszerre csak arról értesítik, hogy nagy baj van lent a pinczében.

Az egyik gurító megy lélekszakadva jelenti, hogy baj van, de nagyon nagy baj: az egyik hordóból kiszalad a must!

Volt erre látás futás kapkodás és káromkodás. Csak hogy mire leértek addigra a must is leért és az egész hordó vagy 400 liter kiszaladt. A kifolyt bor minthacsak meggondolta volna beszaladt a pincze egyik gödrébe és lassanként kezdett a földbe beszikkadni.

De minthogy a szabadkai bonyevácson senki kifogni nem tud — tuljártak a mustnak az eszén és ledűltek a földre vagy hatan és itták magukba a már sárga földdel kevert hegy levét.

A vége aztán az volt, hogy a pinczében aztán vigságra fogták a dolgot és rögtönöztek ott egy szüreti mulatságot, a melyhez azután még tamburaszt is hozattak.

Ime fényes bizonyosága annak, hogy Szabadkán még a pinczében is megterem a bor még a pinczében is lehet szüretelni.

A szőlőkarók legczélserűbb impregnálása. Új karók beszerzése állandó kiadást képez a szőlőgazda budgetjében. Már pedig a karó drágasága s ana gyorsaság, melyek azok kivált nedvesebb talajokban elkorhadnak, eme kiadást gyakoriavá s így tetemessé teszik. Jó czélja tehát a gazdának karói tartási, képességet minél hosszabb időre nyújtani vagy röviden meggátolni azok időelőtti elkorhadását. Ezt előrendő, egyedül az impregnálás, azaz a karóknak korhadását gátló anyagokba mártása, illetve beáztatásához folyamodhatik. Az előbbi, azaz a mártogatás és úgy mint a bekenés, csak rövid időre hatékony. Áztatással, ha az hosszabb időre keresztül tart, már szebb eredmény érhető el. Mint impregnáló szer a kátrány, rézgálic oldat, de főleg a carbóleum, újabbban az új n. tintetorral (praeparát dupla carbóleummal) alkalmazást. Újabbban a konyhasó vízben oldatába való áztatást tartják czélserűnek. Ez persze kora tavasszal volna fogantositandó. 10% konyhasó oldat a karókat több évre biztosítaná, feltéve, hogy az áztatás évenként ismételtetnék.

Meghívó. A zentai kerékpár egyesület a Zentán létesítendő állandó kerékpár-pá-

lya költségeinek részbeni fedezésére folyó évi október hó 15-én a Magyar Király szállodában táncszállalással egybekötött zárkörű szüreti mulatságot rendez.

Halvacsora. E hó 13-án pénteken esti 6 órakor tambura zenekar mellett, a palicsi kisvendéglőben az ottani vendéglős halpárikást rendez.

Hirtelen halál. Pércsics Jánosné fiával együtt lakik ennek ludasi tanyáján. Nem messze a tanyától van Pércsics Péter szállása, ahol Pércsics Jánosnének veje és leánya szolgálalban van. Az öreg asszony vasárnap délután 5 óra tájban elment leányát meglátogatni, egy ideig beszélgettek, de mikor sötétedni kezdett hazafelé indult. Alig tett 100 lépést a szállástól, a tartón hirtelen összeesett és meghalt. Így feküdt egész éjjel míg nem másnap reggel a gazda fia löháton bejárta a szállást s ott találta a földön a szerencsétlen öregasszonyt. Az esetről azonnal értesítette a rendőrséget s a mentők behozták a hullát a bajai temető bonczházába a hol ma délután bonczolták fel, a mikor is a halál okául szívszélhűdést konstátáltak.

A feltékeny asszony. Lázics Teréz helybeli asszonyt néhány hét előtt ott hagyta az ura és másik asszonnyal lépett közös háztartásra. Emiatt nagyon megharagudott férjének csábítójára s elhatározta, hogy bosszút áll rajta. Ma délelőtt a két asszony találkozott a Bercsényi utcában. Kezdetben össze perelték majd tettelegességre került a sor és Lázics Teréz úgy vágta fejbe ellenfelét, hogy elborította a vér. Az előhívott mentők bekötötték a sebet és lakására vitték.

Színház.

A házi béke.

Okt. 9.

Ismét premier, ismét üres ház, pedig csak a harmadik előadás volt ma. Bisson szellemes vigjátékának első előadását élvezte ma az aki eljött a színházba.

A francia vigjátékok és különösen Bisson finom pikantériával befuttatott művei csak akkor élvezhetők igazán, ha a szereplő személyek abban az elegans szalonban igazán otthon érzik magukat.

Nos hát a mi közönségünk még akkor sem panaszkodhatott volna, ha megtölti a támlaszékeket. Csinos, — az első felvonásban szinte elegans — keretben, gyorsan görödött le a darab.

A legifjabb komornáig elég jó kezekben volt minden szerep.

A vigjáték rövid meséje ez:

Lucien Moreuil (Csiky László) felesége Germaine (Kápolnai Juliska) feltékeny. Nincs oka ugyan a feltékenykedésre, de ő nem tud hinni az urának, mint a hogy nem hiszi, hogy van férj ki meg nem csinálna a feleségét.

A cselédség ismeri az asszonyka gyengéjét, a mely már szinte betegséggé fajult, és hogy a komorna (Fóti Frida) férje a komornyik (Virág háti) elmehessen a felső emeleten lakó bankár cselédsége által adott esélyre, az ügyes komorna széna parfümöt hint Moreuil kabátjára és két hajszállat tesz rá.

A széna illat és az asszonyi hajszál a feltékeny asszony gyanuját bizonyossá teszik, szemére veti férjének hűtlenségét és valóni akar. Haza utazik szüleihez Bordeauxba, férje egy külön kupéba haza kíséri.

Muscadet (Szathmáry Lajos) Germaine szüleinek (Ferenczy és Lomnicziné), k k 30 éve élnek boldogságban, elmondja a gyerekek baját, a két jó öreg kétségbeesve várja a fiatalokat. Muscadet tanácsára az öregek a hazaérkezett fiatalok előtt eljátszanak egy kis komédiát: veszekszenek, folyton perlekednek, válni akarnak, azt hiszik, ha e családi perpatvart látni fogják, a gyerekek házi békéje helyreáll.

Moreuil csakhamar észreveszi, hogy apósa és anyósa csak komédiáznak, de Germaine bizalmatlansága, hitelessége féltékenykedése, majdnem komolyan összeveszti a szülőkkel (valami spanyol hőszerepében, Doloresben (Szathmáryné) látja a kigyót, a ki az ő öreg papája kedvese még Muscadet-et is összeveszti feleségével (Torosy) és a három házi béke megzavarásával majdnem utját állja fivére Ludvic (Lomniczy) házasságának Du Tallis (Tóth Antal) leányával (Mezei Anna) — míg végre meggyőződik a fiatal asszonyka arról, hogy a férj kabátjának szénája illata, meg az a két asszonyi hajszál nem elég bizonyíték a férj hűtlensége mellett és a házi béke helyre áll.

A szereplők közül Kápolnay Juliska, Ferenczy Frigyes és Csiky László érdemelnék ki dicsőítést, de a többiek is bele számítva a vén szobalányt (Kovácsicsné) is kitűnően illeszkedtek bele az ensembleba.

Közönség rettentően kevés volt.

Q.

CSARNOK. Szarvasvadászaton.

Scozza Zoltán barátunk átadott nekünk a név alatt egy fene nagy kalandos vadász-historiát a saját élményeiből. Első sorban is felkért, hogy nevét nagy titokban tartsuk. Ezt meg is tesszük mert „Alföldi” aláírással jelenítjük meg cikkének egyik részét. Arról személyesen meggyőződünk, hogy a tűzoltó főpraeosnok tényleg ott volt a vadászaton, arról is, hogy ő írta az alábbi cikket, — de azért, hogy mi igaz e cikkből, (mert vadász embernek nem igen szabad hinn) nem vállal felelősséget — a szerkesztőség. In itt adjuk a világraszó vadászati cikk egy részét:

(Az előzményekből kiűnk, hogy a vadászati Papa közelében a „Bakony”-ban volt)

»Rövid haditanács után, amiben én nem vettem részt, — megindultunk a hegyek felé. Az ilyen magamfajta alföldi embernek nem a legrosszabb oldala a hegymászás. Tehát másztunk és én nagyokat fújtam, míg vagy egy és fél órai mázsis és fújás után, Tóni barátom egy hatalmas löveg alá állított, — rám parancsolva, hogy csendesen viselkedjek magam — és tessék, merreől közeledek felém a vaddisznó vagy a szarvasbika, és ha biztosan találhatom, — irgalom nélkül puffantssam agyon.

A többiek eltávoztak, magamra hagyva áldogáltam vagy két óráig, de biz én ezen idő alatt sem szarvasbikát sem vaddisznót nem láttam. Egyszerre zörögni kezdett a lehallott félével, — idegesen válamhoz kaptam a fegyvert, — amikor egy hühögéshez hasonló »fütty» elhangzása után, Tóni barátom bujt ki a sűrűből. Mondhatom jól tettem, hogy füttyentem, mert még bikának néztem volna, és ki tudja, még el is találtam volna. Megindultunk hazafelé, — az volt ám a

multság, én a sötétben minden perczen olyanokat csusztam, hogy azt hittem nem érek le épkezélab a »kastély»-hoz.

Nagy sokára lejutottunk, és benyitván az egyetlen szobába, ott találtunk még egy vaddász cimborát — Balogh barátunkat, akit eddig nem is láttam, mert már déután felült a »Tűzköves» hegyre és leszte a jószerecsét, és aki keservében elmondotta azt az »esetét» amikor az első »Pigát» lőtte. Közbe megheásván, Tóni barátunk alvásra vezényelt, — eöbbs azonban 3 órára igazítá a vekker óráát. Alig hogy elhelyezkedtünk, még jól el sem aludtam, már zakatolni kezdett az ébresztő óra, — mert Tóni barátunk tévedésből (???) 2 órára igazította. Mit volt mit tenni, min felkelni, és neki indúni a hegyeknek, — hogy én hogy jutottam fel, a nekem szánt leszhelyig, azt a jó Istenen kívül, én, meg Andris a szolgálégény tudná megmondani. Végre fenn voltam, és egy odvas vén bükkfa törzse mellett huztam meg magam. A nagy várakozásban eszembe jutott az a régi nóta, hogy »Várlak, várlak, de hiába várlak», — amiódön ugy reggel 6 óra felé lövés dördült el, százsorosan vszhangozva a hegyekről, — utánna ismét siri csend, — én mint afféle alföldi vadász, azt hittem, hogy legfejebb egy nyul esett. Még talán egy óráig leselkedtem, amikor megszólalt az öreg Peidl vadór sipja, figyelemztetvén bennünket, hogy a »csabai saroknál» lessz a találkozó. Igen ám, csak hogy én meg nem mozdultam volna a helyemről egy 120-as mozdonyfeszendőért sem, mert ugy se tudtam volna abba a rengetegbe sehova se menni. De nem sokára lépteket halottam és Tóni barátomat láttam kihajni a sűrűből, olyan ügyalommal mint egy angol lord.

Közelembre érve megkérdeztem tőle, hogy hallotta-e a övést? Mire ő azt válaszolta, hogy igen, én lőttem egy tizes bikát.*

Nem hagytam neki békét, azonnal elveztettem magam az »eset», (mert ugyodban minden szarvasbika leövése egy esetet épez.) — színhelyére, a hol »biatten» löve feküdt a hatalmas agnesú királyi vad. — Ha hiszik ha nem, alig tudtam eltetni nevével, — de sokáig nem időzhetünk, menni kellett a találkozásra, a »Gabi sarok»-hoz. — Felérve Tóni barátunk felállított bennünket és utasítván a vadórt és a szolgálégényt, egy csendes hajrást csináltunk végig, — de eredménytelenül.

Megindultunk hazafelé, és vagy 2 órai leszállás után, elérünk a kastélyhoz.

Egész napunk régi vadászkalandunk elbeszélésével tel el. — Úgy 5 óra után újra nekivágtunk a hegyeknek, hogy idejekorán ki-ki a helyén legyen.

Soha még élek nem fogom elfeledni azt a napáldozatot és a mikor a teljes hold kibukkant a hegyormok mögül. — Siri esőndben ültem leszhelyemen és borzongva hallgattam a zörögve esőrtől vaddisznókat és a vadászembernek való zenét, — a szarvasbögést, — a mihez fogható — vadászember részére — nem tud komponálni a legnagyobb zeneszerző sem. — Még Gaál Ferencz se.

Három napig élveztem kora hajnalban és napáldozatkor azt a le nem írható zenét, aminek akkordjai, édes vágygallyal teli borzongást szülnek a szenvedélyes vadászban.

Elfeledtetik az emberrel a fáradtságot, a nélkülözést, mindent minden, még azt is,

hogy miféle mester ember az ember, ha nincs a Bakonyban.

A második nap reggelén, — mert mive huncrut a német és kifalál mindent, — egy német találmánnyal »lapni»-val próbáltunk szerencsét. — A gyengébbek (márt. i. a vaddászok) kedvéért elmondom mit tesz az lapnival vadászni. — A lapni minden elkészíthető színű szövethől készült 25 cm. hosszú és 10—15 cm. széles szalag, a mi 50 méterre van egy erős zsinagra felvarrva és körülbelül 500 mternyi van egy faorsóra feltékerve, ez le lesz gombojítva egy ügyes szerkezettel a megjelölt irányban és 8—10 lépésnyi távolságban felagatva a bokrokra és a fák ágaira. — Mi körülbelül 2000 lapnit huztunk ki, úgy hogy a bekerített terület egy nagy U betűt képezett el. — Ez arra való, hogy a kerített vad, — szokatlan lévén a sok színes szalag, — ne merjen kimenni.

A vadászok az U betűn belül, mi tegy 50—60 méterre foglalnak állást, a nyitva maradt részről pedig megkezdik a hajrást. De bizony a lapni nem vált be, mert üres tarisznyával szállunk le a magasból.

Még csak azt mondom el, hogy az összes vadászszákmány 3 napi vadászat után 1 tizes bika, 1 vaddisznó, 2 ózbak és 1 nyúl volt, a miből sajnos én csak egy bakot lőttem.

Alföldi.

1039 vh. szám 1899.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szabadkai kir. járásbíróság 1894/1 számú végzése által Holitsér Fűöp javára lak. Budapesten végrehajtást Csóvics Lona A. ellen, lak Szabadkán 33 frt 29 kr tőke, ennek 1899. évi augusztus hó 23. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 10 frt 88 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 130 frt — krra becsült holt berend zós, fűkór és koszorukból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 1899. V 1894/2 sz. kiküldést rendelő végzése folytan helyszínén, vagyis Szabadkán VIII. kör. 20. hsz. a. leendő »szközésére 1899. ik évi októbet hó 16-ik napjának d. e 8 1/2 órája határidőül ki tüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen — az 1881 évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében — a legőbbséget ígérőnek becsáron alul is eladatul fognak.

Az 1881. évi LX. t. cz. III. §-a értelmében kik az árvereltet rendelt ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben az hogy részükre foglalás korábban eszközölhetett a végrehajtási iratokból k nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig a bíróságnál egy példányban irásban beadvány, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak. —

Az árverezendő ingóságok véclára az 1881 évi LX. t. cz. 103 §-ban megállapított föltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Szabadkán, 1899. évi október hó 2. napján.

Bende Ignác,
kir. bír. végrehajtó.

Árlejtési hirdetmény.

Vb. Kriszhaber Adolf esődtömögéhez tartozó Kishegyes község legfőlgalmazhatóbb részén fekvő kocsmának alkalmas ház, hozzátartozó üzlethelyiség, pincze, göré stb. épületrészekkel együtt 1899. évi november hó 1-től számított egy évre bérbeadatik a szokásos feltételek alatt.

Bérbe venni szándékozók ajánlataikat a folyó 26-áig 30 frt bánatpénz lefizetése mellett alulírottán írásban a folyó hó 29-én délelőtt 9 $\frac{1}{2}$ óraker pedig Kis-Hegyes községében meg tartandó árlejtésen szóval megtehetik.

Tehető ajánlat külön az üzlethelyiségre és külön a többi bérleményre is.

A bérlemény megtekinthető Mannheim József kishegyesi kereskedő közbenjövésével, közelebbi felvilágosítást ad Szabadkán, 1899. okt. 6.

Dr. Majoros Adolf
mint vb. Kriszhaber Adolf
esődtömögrendnöke.

9063 szám 1899. tlkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szabadkai kir. trvszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Móra Istvánné végrehajlatának Pénzes Márk mint kk. Anisits Róza, Gábor, József és Gergely gyámja elleni 21 frt 70 kr. tőke követelés s járuléka iránti végrehajlati ügyében a szabadkai kir. törvényszék, (a szabadkai kir. járásbírószék területén lévő, Szabadka város határában fekvő szabadkai 10815 sz. betétben A I 3780 sorsz. a. foglalt kk. Anisits Mária, Róza, Gábor, József és Gergely nevén álló s az 1881 évi LX. t. cz. 156 §-a értelmében egészben elárverezendő IV. kör 363 szs. Percsics Márk javára bekebelezett életfogytiglani haszonélvezeti jog fentartása mellett 509 frtban továbbá az ugyanazon számu betétben A I 25661 hrsz. I h. 1518 □ öl és 26711 hrsz. I h. 491 □ öl és 28129/2 hrsz. a. foglalt I h. 861 □ öl területű a napnyugati ugarokban fekvő szántókból kk. Anisits Róza, Gábor József és Gergely illető 1/3-öd rész jutalékokra vonatkozólag és pedig a C I szs. a. Percsics Márk javára bekebelezett életfogytiglani haszonélvezeti jog fentartása mellett 1096 frt 80 krajczárban ezennel megállapított kiáltási árban elrendelte és hogy a felebb megjelölt ingatlan az 1899. évi november 9-ik napján délelőtti 9 óraker a szabadkai kir. törvényszék telekkönyvi hivatalában meg tartandó nyilvános árverésen a megállapított kiáltási árban alól eladatni nem fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 50 forint 40 krajczárt, illetve 109 forint 68 krajczárt készpénzben vagy az 1881. LX. tcz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. tcz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Szabadkán, 1899. augusztus 9. napján a kir. trvszék mint telekkönyvi hatóság.

Berke,
kir. társzék bíró.

13443 kap. lgt. 899. szám.

Hirdetmény.

A ulirt rendőrkapitányi hivatal, mint elsőfoku Iparhatóság közhírré teszi, hogy a szabadkai ker. rendesegyző pénztár részére igazgatósági rendes póttagok, valamint felügyelő bizottsági tagok új választásának szükségére álván elő, a választások megejtése fenti kapitányi szám alatt elrendelvetvén, annak alapján választási határnapul f. 1899.

évi október hó 15-ik napjának délutáni 3 óráját a „Pest szálloda” kistermébe kiúzó.

Választandó a munkaadók csoportjából 1 igazgatósági rendes tag és 2 igazgatósági póttag, 3 felügyelő bizottsági t. g.

A segéd munkások csoportjából 1 igazgatósági rendes tag és 1 igazgatósági póttag, 6 felügyelő bizottsági tag.

Felhivatnak a szavazásra jogosított kkvldörtek, hogy igazolványaikkal felszerelten a választási határnapon és helyen jelenjenek meg és választási jogaikat gyakorolják, mert ellenkező esetben az Iparhatóság a pénztár részére hivatalból fog igazgatósági és felügyelő bizottsági tagokat ki nevezni.

Szabadkán, 1899. évi október hó 5-én.

Dr. Herczegh. A rendőrkapitányi hivatal,
rendőrkapitány. mint elsőfoku iparhatóság.

Csantavéren

a legjobb helyen, a *főutcában* egy

fűszer- és rövidáru üzlet

átadandó.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

18761 sz. 1899 szám.

Idézési hirdetmény.

A szabadkai kir. törvényszék mint urbéri bíróság közhírré teszi, hogy Dr. Kleinánicz György bajai ügyvéd által képviselt Kubatov Ignác és isai telperesek A adzsits István és a többi összes Gara községbeli birikosok mint alperesek ellen Gara község határában urbéri tagosítása és járuléka iránt rendes keresetet adván be, a jegyzőkönyvi tárgyalásra 1899. évi november hó 7-ik napján d. e. 9 órája ezen kir. törvényszék pertarabá kiúzte és hogy a kereset szerint ismeretlen örökösöknek ugymint Dobler Ádám ifj. Knif János és Kubatov született Sibálin Márca ismeretlen örökösének, — továbbá — Gara község előjáróságának 18376/99 szám alatt beadott jelentése szerint időközben elhalt Kleinánicz Józsefné szül. Kling Raitz Antalné és Wolfert Mátyásné szül. Turi ismeretlen örökösének, és az ugyanaz n jelentés szerint ismeretlen tartozkodásu Kubatov Jakab, Müller Andrásné szül. Huber Majsztrovits Antal, Schimarr Antal és Knif Mátyásnének — valamint ezeken kívül is a többi ismeretlen érdekeltnek képviselésére ügygondnokul Farkas Zsigmond szabadkai ügyvédet kinevezte.

Egyszermind felhivatnak az ismeretlen vagy távollévő és ismeretlen tartozkodásu érdekelttek, hogy a részükre kirendelt ügygondnokot a célszerű védelemre nézve köllőleg utasítsák vagy a bíróságnál más ügyvédet nevezzenek, ellenkező esetben pedig mindezek elmulasztásának következményeit maguknak tulajdonítsák Kelt Szabadkán, 1899. október hó 2.

A szabadkai kir. törvényszék mint urbéri bíróság.

Polgár,
elnök.

Dr. Fábán,
jegyző.

Elismerő nyilatkozatok.

Ő Fensége Salvator Lipót főherczeg udvarmesterei hivatala.

Általános Asbestáru-gyár.

Ő császári és királyi Fensége Salvator Lipót főherczeg rendkívül meg van elégedve az Asbestáru gyár által készített cipőkkel. Ő Fensége hosszabb gyalog kiránduláson használta és cipőket és érezte, hogy lábai nem fáradtak úgy el mint más közönséges cipőknél. Küldök egy pár vadászcipőt, hogy annak a minőségére készítsenek másikat a-bestáru gyárral, ugyanannál a cipősnél a után küldjék ide.

Hisszük, hogy a vadászcipők ép oly jók lesznek és ép oly megfelelőek, amint megfelelőek voltak a szaloncipők.
Zágráb, 1898. július 8.

KRAHL, huszárcapitány.

A nagyméltóságú magyar kir. honvédelmi miniszter által kiadott 65917/VII. számú nyilatkozatban a honvédelem részére megrendelt és beszállított Asbestáru gyár, hivatalosan jönnek és ez élszörnek ismertettek el.

Magyarország volt miniszterelnöke, a közigazgatási bíróság elnöke, a következőket írja:

Tisztelt Doctor ur!
Az asbestáru cipők kártyáknak bizonyultak, szilárdan és puhán járok; megszűnt minden láb fájdalom, úgy, hogy — az hiszem — lábajom semmi további orvoslást nem igényel.
Szives tanácsát köszönöm.
Dánoson, 1897. évi szeptember 17-én.

WEKERLE SÁNDOR.

Ne viseljen Ön lábait a Dr. Hőgyes-féle szabadalmazott Asbestáru betét nélkül.
Óvjuk lábainkat hidegtől, nedvességtől és meghűléstől.

Óvakodjunk a hamisítoktól!
Csakis a védjeggyel ellátott talpak valódiak.

Nincs többé lábfájás!

Sem tyuszem, sem izzadós láb, sem bőrkeményedés, sem lábdagant, sem lábégés.

Rövid idejű viselés után megkönnyebbül a járása annak, ki cipőjét dr. Hőgyes-féle az egész világon szabadalmazott asbestáru betéttel látja el.

ÁRAK:

Homok-talp párja 40 kr., egyszerű szövésű Asbestáru talp 60 kr., kettős vastagságú 120 kr.

Az asbestáru betét kitűnőségét legjobban bizonyítja, hogy a cs. és kir. közös hadseregnek és a magy. kir. honvédelemnek eddig 22,500 pár szállították.

Egy pár asbestáru talp a legerősebb járásnál is eltart egy évig.
Sztéküldés csakis utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése mellett. Felvilágosítások, prospektusok és közönségtalálkozások ingyen.

Czipészek, viszonteladóknek megfelelő árendemény.

Az ASBESTÁRU-GYÁR BETÉTI TÁRSASÁG BUDAPESTEN.

Egyedüli elárúító Szabadka és vidékére:

ROTH ÁRMEN kalap-, cipő- és uri divat raktárában Szabadkán.